

"GLAS NARODA"

(Slovenic Daily.)

Owned and published by the

Slovenic Publishing Co.

(a corporation.)

FRANK SAKSER, President.

JANKO PLESKO, Secretary.

LOUIS BENEDIK, Treasurer.

Place of Business of the corporation and
addresses of above officers:82 Cortlandt Street, Borough of Man-
hattan, New York City, N. Y.

Za celo leto velja list za Ameriko in

\$2.00

"Pol leta"

1.50

"Leto za mesto New York"

4.00

"Pol leta za mesto New York"

2.00

"Evropa za vse leta"

4.50

" " " pol leta"

2.55

" " " četrletna"

1.70

"GLAS NARODA" izhaja vsak dan
izvzemši nedelj in praznikov.**"GLAS NARODA"**

("Voice of the People")

issued every day except Sundays and
Holidays.

Subscription yearly \$3.00.

Advertisement on agreement.

Dopisni brez podpisu in osobnosti se ne
priobčujejo.Denar naj se blagovno pošiljati po —
Money Order.Pri spremembah kraja naravnih pro-
simo, da se nam tudi prejšnje
bivališči naznam, da hitreje
najdemo naslovnika.Dopisom in pošiljatvam naredite ta
naslov:**"GLAS NARODA"**

82 Cortlandt St., New York City.

Telefon 4687 Cortlandt.

Ponarejevalci živil.

—

Vsek poiklus omejiti oziroma prepovedati ponarejanju živil ni ostal samo v Združenih državah, ampak povsod neuspešen. Nekateri sta gotovo še spominjajo, kako so napravili svoj čas kemičku dr. Wiley, ko je nastopil službo kot vladni strokovnjak v pojdelskem departmaju. Nasprutki so uporabili vse sredstva, saj so da so ga odstavili. In ko se je enkrat to "zgodilo", so triumfirali. Sedaj triumfirajo še bolj.

Vrhovno sodišče v Washingtonu je te dni izreklo razsodbo in s tem zadal postavi, ki prepoveduje ponaredbo živil, velikansko klofoto. V tem slučaju gre za Lexington Milling Co. Tovarna je primečevala moki različne strupene snovi, same da je postala nizvredna moka lepa in bela. Lastniki so bili obtoženi in obsojeni. Vložili so priziv na zadnjo instanco in lahko si čestitajo na uspehu. Vrhovno sodišče je v svoji modrosti spoznalo, da so bile primesne sicer strupene, toda uporabljale se niso v takih množinah, da bi zamogle škodovati človeškemu zdravju.

S tem so se ponarejevalec vratil široko odprt. Tovarna sme torej dodatno živilom strupe, seveda ne v toliki meri, da bi človek takoj umrl, ko bi pojedel koso. Kako zanore vendor sodišče trdi, da ni primečana kolica strupa škodljiva zdravju. Že iz naslova postave (Pure Food Law) je razvidno, da se sme predlagati ljudem samo čista živila brez vsekih primesi. Toda kaj pomaga vsa ta postava, če je vrhovno sodišče drugačni misli? Brezvestni fabrikanti si lahko manjajo roke, ker bodo delali, kot jih bo volja.

Pa ne samo ponarejevaleci, tudi avokati so veseli te odredbe. Pod takimi pogoji je v bodoči sploh vsek tozadveni proces nemogoč. Če se vrata napol odprta, zakaj bi se ne odprla popolnoma?

Najboljši in najbolj izkušeni poznavalec naše zakonodaje glede živil, prej omenjeni dr. Harvey Wiley, je že spregovoril odločilno besedo. Izjavil je, da je razsodba slovenskega sodišča zbrisala tozadveno postavo in pozval kongres, da naj izda nov zakon. To je vse lepo rečeno, vprašanje je le, če bo imelo kaj uspeha.

Sele ko bo odstranjeno najmočnejši motiv za ponarejanje — dohlekačljnost — bo lahko ljudstvo upalo na čisto in zdravo hrano.

Dopisi.

—

Rankin, Pa. — Prejšnji mesec sem bil povabljen jaz in moji prijatelji v Wilcock, Pa. Stopili smo na vlak in ob peti uri popoldan smo bili že na cilju. Snega je bilo skoraj do kolen, toda za to se nismo brigali, ampak smo jo korajeno mahnili na hrib, kjer stoji Slovenski dom. Tamošnji Sloveni

ce so lahko ponosni na svojo stavbo, ker tako premore le malokatera slovenska naselbina. Lahko se reče, da tamošnji Sloveni v vseh oziroma napredujejo, vsed česar uživajo tudi obče spoštovanje. Mi smo se povsod prav izvrstno zabavali, posebno pa pri projaku Antonu Satlerju, ki nas je izvrstno postregel. Hvala njemu, njegovi soprogi in sploh vsem skupšči. Prepričani bodite, da tegaz izleta ne pozabimo tako kmalu. Pozdrav! — Fr. H. Habich.

Thomas, W. Va. — Tukaj nas je dosti Slovencev. Dela se slabo, plača je nizka, delo se pa prav težko dobri, ker je veliko število brezposelnih. Za enkrat ne svetnikem nikomur hoditi sem. Ko se razmire kaj z boljšajo, bom že sporočil. Ker nam slovenskih dekle pripravljajo, se včasih malo pozabavamo z angleškimi. Večkrat se primeri, da kak nadležen je postal mnogo bližji in njeni duši mnogo dražji. Poprej je ni trebalo drugega, nego da zamišljam, da ga je videla v fantastičnem kostumu afriškega beduina, ali v oklepnu in ležežju srednjeviškega viteza, — sedaj pa malo

da ni glasno in radostno zaklicela, kako je dober, kako nežne narave je, kako vse občuti prav kakor kaka deklica. Radmanovičeva je razkazovala pisma, ki jih je svoj čas pisal iz Terezijana, a kasneje iz Altenburga. Iz vseh je dihalo gorenja otroška ljubezen, pa si je Jurkica mislila: ravno tako bi moral pisati tudi jaz. Pokazala je, da gospa še njegove risarje, — in deklica se jim je zopet divila, ker si je bil izbral tako nežne motive in vsaka sličica je bila zadahnjena z globokim čutom. Najbolj se je prijelo deklica, ko je gospa yzela iz omare debel zvezek popisanega papirja. Bila sta prevoda Schillerjevih "Ražbojniki" in "Tella".

Dolgo je še starca razkazovala Jurkici stvari, ki so se tikale njene sine in njegove mladosti, in je pri tem pripovedovala črtice iz njegovega življenja. Vsakotoliči si je dekla moral v vskliknit: "Kako je dober, — v njenem ni podoben aristokratom!" Mike Cegare piše, da ima dober biznes s snegom. Sem naj bi prišel, tukaj bi še napravil denar. Ker nam manjka snega, si želim sladoleda, katerega ima baje on v izobilju. Pečarski brat Frank Kos se je pred kratkim poročil z Angelo Hren. Na svatbi smo se imenito zabavali. Veliko sreče vsem! — I. E.

Jurkica Agičeva.

—

Fovest. —

Spisal Ksaver Šandor-Gjalski.

—

(Dalje.)

XX.

Dnevi po tej zabavi so bili Jurkici samo v zlo in pokoro. Lisička je našla sto in sto okolnosti, da jo je dražila, zbadala in pikala. Milkovičeva ni bila nimalo bolja. Obede sta se še vedno grizli jeze in nevoščljivosti, ker se je Jurkica zahavala v odličnejši družbi, a oni sta morali iskati kratkočasja pri enem Nalješkoviu. Lisička pa je uprav besnela, ker je Jurkica redno zahajala nekolikokrat Maleševički in bila povabljena celo k — graščakinji na dvor. Jurkica jej je ob tej priliki pripovedovala (in to je bilo prvo kar je pred njo omenila o zahavi), kako je bila graščakinja na zahavi z njo izredno prijazna in se ona sama začela razgovarjati z njo, dasi se jej ni ponujala, niti silila vanjo, kakor nekatere druge.

Tako je Lisička dostavila svoje: "Da, da, slišala sem to, in vsi so vam zelo zamerili, ker ste tako oholi. Ljudje so govorili: 'arrogantno' se je vedla. Pravijo tudi, da iz tega razloga je bila graščakinja z vami taku nenavadno prijazna, — da vam je s tem dala nekako pod nos."

Jurkica je že predobro poznala Lisičko, da ne bi takoj uganila, da je tega ni pripovedovala nihče, a vendor jo je jeziklo, da more Lisička govoriti tako, ter je premisileval uprav željno, kako bi se odstranila od njene hiše. A bala se je izvrnila ta sklep.

Ko se je slednjega četrtega Jurkica resnično odpravila na dvor in se je opoludno prijavil grajski ljudi s poročilom, da gospica Agičeva ostane na dvoru do večre, bila je Lisička docela potrica teže, nevoščljivosti in radovednost. "Kaj imajo na tej goski! Pa metna ni, razgovarjati se ne zna, česa nahajajo na njej? In sedaj jo vabijo celo v grad! A kaj bi

dela tam? A, morda, — da, da, Radmanovičeva nima življe, pa jo je najela, da je kaj šiva", se težila Lisička naposled.

Medtem pa je Jurkica v dvoru prabijala tudi obče spoštovanje. Mi smo se povsod prav izvrstno zabavali, posebno pa pri projaku Antonu Satlerju, ki nas je izvrstno postregel. Hvala njemu,

njegovi soprogi in sploh vsem skupšči. Prepričani bodite, da tegaz izleta ne pozabimo tako kmalu. Pozdrav! — Fr. H. Habich.

Thomas, W. Va. — Tukaj nas je dosti Slovencev. Dela se slabo,

plača je nizka, delo se pa prav težko dobri, ker je veliko število brezposelnih. Za enkrat ne svetnikem nikomur hoditi sem. Ko se razmire kaj z boljšajo, bom že sporočil. Ker nam slovenskih dekle pripravljajo, se včasih malo pozabavamo z angleškimi. Večkrat se primeri, da kak nadležen je postal mnogo bližji in njeni duši mnogo dražji. Poprej je ni trebalo drugega, nego da zamišljam, da ga je videla v fantastičnem kostumu afriškega beduina, ali v oklepnu in ležežju srednjeviškega viteza, — sedaj pa malo

da ni glasno in radostno zaklicela, kako je dober, kako nežne narave je, kako vse občuti prav kakor kaka deklica. Radmanovičeva je razkazovala pisma, ki jih je svoj čas pisal iz Terezijana, a kasneje iz Altenburga. Iz vseh je dihalo gorenja otroška ljubezen, pa si je Jurkica mislila: ravno tako bi moral pisati tudi jaz. Pokazala je, da gospa še njegove risarje, — in deklica se jim je zopet divila, ker si je bil izbral tako nežne motive in vsaka sličica je bila zadahnjena z globokim čutom. Najbolj se je prijelo deklica, ko je gospa yzela iz omare debel zvezek popisanega papirja. Bila sta prevoda Schillerjevih "Ražbojniki" in "Tella".

Dolgo je še starca razkazovala Jurkici stvari, ki so se tikale njene sine in njegove mladosti, in je pri tem pripovedovala črtice iz njegovega življenja. Vsakotoliči si je dekla moral v vskliknit: "Kako je dober, — v njenem ni podoben aristokratom!" Mike Cegare piše, da ima dober biznes s snegom. Sem naj bi prišel, tukaj bi še napravil denar. Ker nam manjka snega, si želim sladoleda, katerega ima baje on v izobilju. Pečarski brat Frank Kos se je pred kratkim poročil z Angelo Hren. Na svatbi smo se imenito zabavali. Veliko sreče vsem! — I. E.

— Res? — se je obrnil Hanibal, kako si dospel, ne da bi bil prej kaj ja!

Pričakovali smo te sele začetkom svečana. Silne priprave, ah,

vse si prekržali. Glej, gospica ku-

driči, da se v tem prizadevanju

je posredno dobro, — je v tem

zadružen, — je v tem prizadevanju

je posredno dobro, — je v tem

zadružen, — je v tem prizadevanju

je posredno dobro, — je v tem

zadružen, — je v tem prizadevanju

je posredno dobro, — je v tem

zadružen, — je v tem prizadevanju

je posredno dobro, — je v tem

zadružen, — je v tem prizadevanju

je posredno dobro, — je v tem

zadružen, — je v tem prizadevanju

je posredno dobro, — je v tem

zadružen, — je v tem prizadevanju

je posredno dobro, — je v tem

zadružen, — je v tem prizadevanju

je posredno dobro, — je v tem

zadružen, — je v tem prizadevanju

je posredno dobro, — je v tem

zadružen, — je v tem prizadevanju

je posredno dobro, — je v tem

zadružen, — je v tem prizadevanju

je posredno dobro, — je v tem

zadružen, — je v tem prizadevanju

je posredno dobro, — je v tem

zadružen, — je v tem prizadevanju

je posredno dobro, — je v tem

zadružen, — je v tem prizadevanju

je posredno dobro, — je v tem

zadružen, — je v tem prizadevanju

je posredno dobro, — je v tem

zadružen, — je v tem prizadevanju

je posredno dobro, — je v tem

zadružen, — je v tem prizadevanju

<p

Skrivnosti Pariza.

Slike iz njen življenja.

Spisal Eugene Sue. — Za "Glas Naroda" prirediti 2 N.

(Nadaljevanja.)

"Hvala, oče Mieou."

"Pojdila po baker. Pomagam ti."

Dvakrat sta šla po baker, in izpraznjen je bil voziček, v katerem je bil vprežen velik pes.

"Tvoj voziček je prav imenitna ideja", de oče Mieou pravljajo tehtinjo, ki je visela spod stropa.

"Da. Ce hočem kaj pripeljati semkaj, vzamem vselej svojega psa in svoj voziček v svoj čoln in na bregu naprej. Izvozček bi me utegnil izdati, a moj pes ne izklepeti ničesar."

"Kako se imate doma?" vpraša skrivalec tehtuje baker.

"Tvoja mati in sestra sta zdravi."

"Da, oče Mieou."

"Otroka tudi?"

"Tudi otroka. In kje je Vaš vnuk Andrej?"

"Ne govorji mi o njem! Barbillon in debeli Hromec sta ga vzelna seboj, in šele danes zjutraj se je vrnil. Zdaj je šel spet na pot. In tu bo Martal se še vedno neče ukloniti."

"Ne vem."

"Ne veš?"

"Ne", odgovori Nikolaj hladno. "Že dva dni gá nismo vili. Mogoče je šel spet v gozde lovit divjadično, če ni morda vtonil sredi reke obenem s svojim čolnom, ki je bil že zelo star in slab."

"Mislim, da bi ti ne bilo preveč žal za njim. Kajti nisi bil preveč prijatelj z njim."

"To je res — ali vsak človek ima svoje misli. Koliko funkov je bakra?"

"Prav dobro mero imaš na oči — 148 funtov."

"Koliko mi daste za to?"

"Raven trideset frankov."

"Trideset frankov! Saj vendar velja funt bakra 20 sunov!"

"Dam ti 35 frankov, in ne zini mi nobene besede več, sicer zapomim tebe, tvoj baker, tvoj voziček in tvojega psa k hindiu."

"Ali oče Mieou, ne ravnajte vendar tako hudo z menoj!"

"Ce mi dohaš, da je ta baker tvoja last, pa ti plačam funt po 15 sunov."

"Vedno ista pesem. Vsi ste enaki. Kako morete tako grozno odirati svoje prijatelje. Ako knipim od Vas blaga, mi boste dali vsaj dobro mero?"

"Prav gotovo. Cesa ti je treba?" Potrebuješ verig ali okov?"

"Ne. Rad bi tri do štiri zelo močne železne plošče. Obil, oziroma zabit bi rad nekaj oken."

"Imam tako pločevino — štiri linije je debela. Nobena kroplja je ne predre."

"Nekaj takega bi rad."

"Iz kako naj bodo velike?"

"Vselej sedem do osem čevljev na kvadrat."

"Dobro. — Ali potrebuješ še kraj?"

"Tri železne droge, kateri naj bodo dolgi po tri do štiri čevlje in po dve coli debeli."

"Včeraj sem razdeljal železna vrata za ograjo. To bo zato kakor tvoja rokavica. — In potem?"

"Dvá močna šarnirja in kljuko, s katero lahko privzdigneš in zaprem zaklopatico dva devlja na kvadrat veliko."

"Menda meni loputinico!"

"Ne, zaklopnicu!"

"Jaz te ne razumem. Počemu ti bo zaklopnic?"

"Najbrž, a jaz žem, zakaj mi bo."

"No, saj me tudi ne briga. Kar izberi si! Celo kopice imam Šarnirjev. Ti ješ le kaj treba?"

"Ne. Pripravite mi vse reči, in vzamem jih ob povratku. Se nekaj opravkov imam."

"S svojim vozičkom? Na njem sem videl še veliko eno. Gotovo imam še nekaj naprodaj."

"Uganili ste, oče Mieou. Toda to ni za Vas. Glejte, da mi ne bo treba čakati potem! Kajti pred poldnem moram biti že spet na otoku!"

"Zdaj je šele osem. Ce ne greš daleč, si lahko v eni urri spetu. Vse bo pripravljeno, denar in blago. Hočeš li požirek žganja?"

"Gotovo. — Dolžni ste mi ga."

Oče Mieou vzame iz stare omare steklenico žganja in razbiti kozačec ter natoči.

"Na Vaše zdravje, oče Mieou!"

"Na twoje, moj sin, in na zdravje tam pri tebi doma!"

"Hvala. In tu pri Vas gre vse po volji?"

"Tako, tak. Vedno imam nekaj najemnikov, ki niso nikoli prav varni pred policijo. No, pa morajo tudi plačati po tem."

"Zakaj?"

"Kako moreš biti vendar tako neumen! Včasih vzameš ljudi pod streho, kakor kupujem blago. Te vprašam ravno tako za listine kakor tebe, kje si dobil ta baker."

"Razumem. Ti ljudje morajo pa tako drago plačevati stanovanje, kakor počeni kupite od mene blago."

"Praznike se mora praznovati tako, kakorški so. Moj stricnik ima lepo hišico za stanovanja na Rue St. Honore, in njegova žena je izborna šivilja. Do dvajset deklej je zaposlenih pri njej."

"Ali je dosti krasotice med njimi, star?"

"To mislim tudi! Dve, ali tri sem videl, ko so prinesle kranjce tjakaj. Hudiča! To so ti bila dekleta! Zlasti pa ena, ki dela doma, se vedno smeje in se zove radi tega Grlica! Žal mi je bilo, da nisem star več dvajset let."

"Oče Mieou" Vaš obraz je vendar ves v ognju. Ali naj zahričim, da je ogenj?"

"Vse, kar se spodobi, moj sin, vse, kakor se spodobi."

"Vaš stricnik torej?"

"Ima hišo vedno snažno, in ker je vedno kakor mala Grlica."

"To se pravi pošten?"

"Da!"

"Stari lisjak!"

"Tako ne mara najemnikov, ki nimajo svojih listin v redu. Ce pridejo taki, jih pošije k meni."

"In ti morajo plačati prav po messarsko."

"Vedno."

"Toda tisti, kateri nimajo papirjev, so vselej sami tatovi."

"O ne. Sele pred par dnevi mi je posiljal stricnik stranko, katere ne morem razumeti. Hočeš li še en kozarček?"

"Da, žganje je izborno. — Na Vaše zdravje, oče Mieou!"

"Na tvoje tudi. Ravnio sem ti povedal, da mi je posiljal stricnik ljudi, tasterih ne razumem. Pomicali, mater in hčer mi je posiljal. Svede sta izgledale zelo siromašno. Vse svoje premičenje sta imeli zavito v majhnih rutih. Dasi mi nič kaj pride z njima, ker nimata nikakorški papirjev in sta si najelo stanovanje samo za štirinajst dni, se vendar še nista gabile, odkar sta se priselile. Nenamški ne hodi k njima, rečem ti, prav noben. Ce bi ne bile takšne intradane in bledi, bi bile prav čedni ženski, zlasti deklica. Sta-

ra je petnajst, ali kvečjim šestnajst let in bela ti je, prijatelj, kakor mleko, pa črne oči ima. To bi moral videti enkrat!"

"Ze spet ste se razvneli in sam ogenj in plamen Vas je, oče Mieou! Kaj počenjate ti ženski?"

"Povedal sem ti že, da jih ne razumem. Prav pošteni morate biti, dasi nimata nikakorški papirjev. Sicer dobivate pisma brez naslovov, vendar pa mislim, da mora biti njuno ime zelo imenito!"

"Kako to?"

"Mojega nečaka sta poslale danes zjutraj na poštni oddelek za poštno ležeča pisma po pisanje pod naslovom X. Z. Pismo pride, baje iz Normandije, iz okraja Aubierskega. To sta Andreju napisale na papir, češ, da bi sicer ne pozabil teh podatkov. Vidiš, da nista bogve kaj ženski, kateri se nazivajo X. Z. Vendar ni bilo dozaj še prav nobenega moškega v njuno stanovanje."

"Stanarine ne bosta plačale!"

"Mojega nečaka sta poslale danes zjutraj na poštni oddelek za poštno ležeča pisma po pisanje pod naslovom X. Z. Pismo pride, baje iz Normandije, iz okraja Aubierskega. To sta Andreju napisale na papir, češ, da bi sicer ne pozabil teh podatkov. Vidiš, da nista bogve kaj ženski, kateri se nazivajo X. Z. Vendar ni bilo dozaj še prav nobenega moškega v njuno stanovanje."

"Stanarine ne bosta plačale!"

"Mojega nečaka sta poslale danes zjutraj na poštni oddelek za poštno ležeča pisma po pisanje pod naslovom X. Z. Pismo pride, baje iz Normandije, iz okraja Aubierskega. To sta Andreju napisale na papir, češ, da bi sicer ne pozabil teh podatkov. Vidiš, da nista bogve kaj ženski, kateri se nazivajo X. Z. Vendar ni bilo dozaj še prav nobenega moškega v njuno stanovanje."

"Stanarine ne bosta plačale!"

"Mojega nečaka sta poslale danes zjutraj na poštni oddelek za poštno ležeča pisma po pisanje pod naslovom X. Z. Pismo pride, baje iz Normandije, iz okraja Aubierskega. To sta Andreju napisale na papir, češ, da bi sicer ne pozabil teh podatkov. Vidiš, da nista bogve kaj ženski, kateri se nazivajo X. Z. Vendar ni bilo dozaj še prav nobenega moškega v njuno stanovanje."

"Stanarine ne bosta plačale!"

"Mojega nečaka sta poslale danes zjutraj na poštni oddelek za poštno ležeča pisma po pisanje pod naslovom X. Z. Pismo pride, baje iz Normandije, iz okraja Aubierskega. To sta Andreju napisale na papir, češ, da bi sicer ne pozabil teh podatkov. Vidiš, da nista bogve kaj ženski, kateri se nazivajo X. Z. Vendar ni bilo dozaj še prav nobenega moškega v njuno stanovanje."

"Stanarine ne bosta plačale!"

"Mojega nečaka sta poslale danes zjutraj na poštni oddelek za poštno ležeča pisma po pisanje pod naslovom X. Z. Pismo pride, baje iz Normandije, iz okraja Aubierskega. To sta Andreju napisale na papir, češ, da bi sicer ne pozabil teh podatkov. Vidiš, da nista bogve kaj ženski, kateri se nazivajo X. Z. Vendar ni bilo dozaj še prav nobenega moškega v njuno stanovanje."

"Stanarine ne bosta plačale!"

"Mojega nečaka sta poslale danes zjutraj na poštni oddelek za poštno ležeča pisma po pisanje pod naslovom X. Z. Pismo pride, baje iz Normandije, iz okraja Aubierskega. To sta Andreju napisale na papir, češ, da bi sicer ne pozabil teh podatkov. Vidiš, da nista bogve kaj ženski, kateri se nazivajo X. Z. Vendar ni bilo dozaj še prav nobenega moškega v njuno stanovanje."

"Stanarine ne bosta plačale!"

"Mojega nečaka sta poslale danes zjutraj na poštni oddelek za poštno ležeča pisma po pisanje pod naslovom X. Z. Pismo pride, baje iz Normandije, iz okraja Aubierskega. To sta Andreju napisale na papir, češ, da bi sicer ne pozabil teh podatkov. Vidiš, da nista bogve kaj ženski, kateri se nazivajo X. Z. Vendar ni bilo dozaj še prav nobenega moškega v njuno stanovanje."

"Stanarine ne bosta plačale!"

"Mojega nečaka sta poslale danes zjutraj na poštni oddelek za poštno ležeča pisma po pisanje pod naslovom X. Z. Pismo pride, baje iz Normandije, iz okraja Aubierskega. To sta Andreju napisale na papir, češ, da bi sicer ne pozabil teh podatkov. Vidiš, da nista bogve kaj ženski, kateri se nazivajo X. Z. Vendar ni bilo dozaj še prav nobenega moškega v njuno stanovanje."

"Stanarine ne bosta plačale!"

"Mojega nečaka sta poslale danes zjutraj na poštni oddelek za poštno ležeča pisma po pisanje pod naslovom X. Z. Pismo pride, baje iz Normandije, iz okraja Aubierskega. To sta Andreju napisale na papir, češ, da bi sicer ne pozabil teh podatkov. Vidiš, da nista bogve kaj ženski, kateri se nazivajo X. Z. Vendar ni bilo dozaj še prav nobenega moškega v njuno stanovanje."

"Stanarine ne bosta plačale!"

"Mojega nečaka sta poslale danes zjutraj na poštni oddelek za poštno ležeča pisma po pisanje pod naslovom X. Z. Pismo pride, baje iz Normandije, iz okraja Aubierskega. To sta Andreju napisale na papir, češ, da bi sicer ne pozabil teh podatkov. Vidiš, da nista bogve kaj ženski, kateri se nazivajo X. Z. Vendar ni bilo dozaj še prav nobenega moškega v njuno stanovanje."

"Stanarine ne bosta plačale!"

"Mojega nečaka sta poslale danes zjutraj na poštni oddelek za poštno ležeča pisma po pisanje pod naslovom X. Z. Pismo pride, baje iz Normandije, iz okraja Aubierskega. To sta Andreju napisale na papir, češ, da bi sicer ne pozabil teh podatkov. Vidiš, da nista bogve kaj ženski, kateri se nazivajo X. Z. Vendar ni bilo dozaj še prav nobenega moškega v njuno stanovanje."

"Stanarine ne bosta plačale!"

"Mojega nečaka sta poslale danes zjutraj na poštni oddelek za poštno ležeča pisma po pisanje pod naslovom X. Z. Pismo pride, baje iz Normandije, iz okraja Aubierskega. To sta Andreju napisale na papir, češ, da bi sicer ne pozabil teh podatkov. Vidiš, da nista bogve kaj ženski, kateri se nazivajo X. Z. Vendar ni bilo dozaj še prav nobenega moškega v njuno stanovanje."

"Stanarine ne bosta plačale!"

"Mojega nečaka sta poslale danes zjutraj na poštni odd